

Sygn. akt: I 1 C 1208/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2018 r. w Gdyni na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. I. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. Oddala powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Zarządzenia:

1. Odnotować i zakreślić w rep. C
2. Odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda i pozwanej z pouczeniem o apelacji
3. Akta z wpływem lub za 1 miesiąc

UZASADNIENIE

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we G. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. S. kwoty 243,68 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanej wynika z należności przewozowych za świadczone usługi przewozowe w dniu 5 sierpnia 2006 r.

/pozew – karty 2-4/

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że doszło do przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda. Nadto wskazała, iż powód nie wykazał, iż żądanie którego dochodzi dotyczy pozwanej, a nadto, iż w wyniku egzekucji doszło do przymusowej egzekucji dochodzonego roszczenia.

/sprzeciw - k. 34-35/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 września 2016 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym wskazał, iż przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej w wysokości 243,68 zł, na którą składa się kwota 132,29 zł tytułem należności głównej i 111,39 zł tytułem odsetek. Wierzytelność miała zostać nabyta w dniu 1 marca 2009 r. od (...) S.A., a dotyczyć opłaty za przejazd (...) i opłaty dodatkowej wynikającej z protokołu/wezwania z dnia 5 sierpnia 2006 r.

/dowód : wyciąg k. 5/

W dniu 12 października 2016 r. przez Sąd Rejonowy w Elblągu został wydany nakaz zapłaty zgodny z żądaniem pozwu i opatrzony klauzula wykonalności z uwagi na błędne uznanie prawidłowości doręczenia tego nakazu zapłaty pozwanej na niekatulany adres. Na podstawie tego tytułu od pozwanej wyegzekwowano kwotę dochodzona niniejszym pozwem wraz z wszystkimi kwotami dodatkowymi.

/dowód : kopia postanowienia komornika z dnia 14 lutego 2018 r./

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego w sprawie Sąd dokonał w oparciu o dowody przedstawione przez strony, w szczególności dokumenty, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana, a Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich mocy dowodowej, jako że zostały sporządzone poza postępowaniem sądowym i nie dla jego potrzeby.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spornym było istnienie między powodem B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we G. a pozwaną A. S. zobowiązania z tytułu przewoźnego i opłaty dodatkowej za przejazd (...) w dniu 5 sierpnia 2006 r. Wysokość zobowiązania dłużnika miała wynosić 243,68 złotych.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność żądania od pozwanego zapłaty zobowiązania zaciągniętego u innego podmiotu. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniebdaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określone w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniebdania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym, sprowadza się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materiałnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego, rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie

dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, w szczególności wobec zaprzeczenia tym okolicznościom przez pozwaną.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana zaprzeczyła aby roszczenie dotyczyło jej osoby, zaś powód poza przedstawieniem wyciągu z ksiąg rachunkowych - mającego charakter dokumentu prywatnego - nie przedstawił żadnych innych dowodów na potwierdzenie istnienia tego zobowiązania w stosunku do pozwanej. Strona powodowa poza sformułowaniem żądania i załączeniem wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, który ma stanowić rozstrzygający dowód na wysokość i zasadność roszczenia nie przedłożyła dowodów, z których wynikałby charakter stosunku łączącego strony oraz sposób w jaki określono wysokość żadanego zobowiązania. Należy również zwrócić uwagę, iż powód w żaden sposób nie wykazał skąd wynika uprawnienie powoda do dochodzenia tego roszczenia, gdyż według wiedzy Sądu (...) S.A. nie jest podmiotem uprawnionym do wystawiania mandatów z przejazd bezbiletowy, a to od (...) S.A. powód wywodzi swoje uprawnienie.

Pozwana podniosła w niniejszej sprawie również zarzut przedawnienia.

Przejazd był wykonywany w rygorach ustawy Prawo przewozowe z dnia 15 listopada (...). w brzmieniu z dnia dokonania przewozu. Art. 77 ust 3 pkt 4 przewiduje, iż roszczenia z tytułu zapłaty lub zwrotu należności przedawniają się z okresem roku od dnia zapłaty, a gdy jej nie było - od dnia, w którym powinna była nastąpić. Ust 4 tego przepisu przewiduje, iż bieg przedawnienia zawieszają się na okres od dnia wniesienia reklamacji lub wezwania do zapłaty do dnia udzielenia odpowiedzi na reklamację lub wezwania do zapłaty i zwrócenia załączonych dokumentów, najwyżej jednak na okres przewidziany do załatwienia reklamacji lub wezwania do zapłaty.

Pozwana wniosła zarzut przedawnienia powołując się na upływ roku pomiędzy terminem w jakim roszczenia miało być zapłacone a wytoczeniem powództwa, w więc 5 sierpnia 2006 r. i 3 października 2016 r., kiedy nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia. W ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, iż roszczenie jest przedawnione.

Nadto jak wynika z przedłożonych dowodów należność powoda w trzeciej trzeciej trwania procesu została spłacona w drodze przymusowej egzekucji komorniczej, a mimo to powód nie cofnął powództwa.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo na mocy art. 6 k.c. w zw. z art. 118 k.c. a contrario w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wyniki procesu. Powód przegrał niniejsze postępowanie w całości, a zatem Sąd w pkt II wyroku obciążył go powstałymi kosztami postępowania, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis uzasadnienia doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda
3. Przedłożyć z wpływem lub za 20 dni.